

عنوان مقاله:

اصول مدیریتی ائمه متاخر علیهم السلام در بحران حذف فیزیکی شیعیان

محل انتشار:

دوفصلنامه کتاب قیم، دوره 11، شماره 25 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

زهرا ابراهیمی - دانشجوی دکتری علوم قرآن و حدیث دانشگاه میبد

یحیی میرحسینی - استادیار گروه علوم قرآن و حدیث، دانشکده الهیات، دانشگاه میبد

محمد زارعی محمودآبادی - استادیار، گروه مدیریت، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه میبد، میبد، ایران

خلاصه مقاله:

بحران، رویدادی غیرمنتظره و ناخوشایند است که مشکلاتی را بر جامعه تحمیل کرده و به حالتی حاد و بی ثبات برای افراد و یا جامعه تبدیل می شود و رفع آن، نیازمند اقداماتی اساسی است. در تاریخ امامت شیعی، سال های ۲۰۳ تا ۲۶۰ هجری قمری به رهبری و سرپرستی ابناءالرضا (ع) اختصاص دارد؛ دوران زندگانی امام جواد، امام هادی و امام عسکری (علیهم السلام) خفقانی بر جامعه شیعی حاکم بود که دوستی و موالات با ائمه (ع)، تبعاتی چون مصادره اموال، حبس، شکنجه و حتی شهادت در پی داشت. ابناءالرضا (ع) با تدابیر و اتخاذ تصمیم هایی توانستند جامعه را مدیریت و جامعه شیعی را از گزند حوادث حفظ کرده و با کمترین آسیب، به سمت امنیت و آرامش سوق دهند. این پژوهش که با روش توصیفی-تحلیلی سامان یافته است، مجموعه اقدامات ائمه متاخر شیعه را به منظور پیشگیری، آمادگی، راهکارهای مقابله ای و بازدارنده در سه مرحله «قبل از وقوع بحران»، «حین وقوع» و نیز «بعد از وقوع بحران» با تاکید بر امور حفاظتی-امنیتی، دسته بندی و معرفی کرده است؛ اصول مدیریتی که در عصر حاضر نیز می تواند مورد توجه و اتباع باشد.

کلمات کلیدی:

ابناءالرضا (ع)، مدیریت بحران، شیعه، حذف فیزیکی، امور حفاظتی-امنیتی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1292415>

